

MARC LEVY

NEREDESİN?

5. BASKI
Çeviri: SİNEM YENEL

♥ can
roman

MARC LEVY

NEREDESİN?

Où es-tu?, Marc Levy

© 2001, Éditions Robert Laffont / Susanna Lea Associates

© 2004, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2004

5. basım: Nisan 2016, İstanbul

Bu kitabın 5. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Yayına hazırlayan: Saadet Özen

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Tasarım (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Azra Matbaası

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2

Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Ayhan Matbaası

Mahmutbey Mah. Devkaldırımı Cad. Gelincik Sokak No: 6 Kat: 3 Güven İş

Merkezi, Bağcılar, İstanbul

Sertifika No: 22749

ISBN 978-975-07-0461-1

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750704611

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

MARC LEVY
NEREDESİN?

ROMAN

Fransızca aslından çeviren

Sinem Yenel

Marc Levy'nin Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Keşke Gerçek Olsa, 2001

Sonsuzluk İçin Yedi Gün, 2005

Gelecek Sefere, 2007

Sizi Tekrar Görmek, 2007

Dostlarım Aşklarım, 2008

Özgürlük İçin, 2009

Birbirimize Söyleyemediğimiz Onca Şey, 2010

Gölge Hırsızı, 2011

İlk Gün, 2012

İlk Gece, 2012

Dönmek Mümkün Olsa, 2013

Bay Daldry'nin Tuhaf İstanbul Yolculuğu, 2013

Korkudan Güçlü Bir Duygu, 2015

MARC LEVY, 1963'te Fransa'da doğdu. On yedi yaşında Kızılhaç örgütüne katıldı, altı yıl boyunca gönüllü olarak hizmet verdi ve bir yandan da Paris-Dauphine Üniversitesi'nde öğrenimini sürdürdü. Yirmi üç yaşında ülkesinden ayrılıp ikinci vatani ABD'ye yerleşti. Yedi yıl sonra, iki arkadaşıyla birlikte bir mimarlık şirketi kurmak üzere Fransa'ya geri döndü. Kırk yaşına yaklaştığı günlerde, oğluna anlattığı hikâyeleri kâğıda dökmeye karar verince, ilk romanı *Keşke Gerçek Olsa* ortaya çıktı. Dünya çapında büyük bir başarı elde eden kitap, aylarca çoksatar listelerinin başından inmedi ve otuza yakın dile çevrildi. Yazarın ikinci romanı *Neredesin?*, çok geçmeden bir milyon satış rakamına ulaştı. 2003'te yayımlanan *Sonsuzluk İçin Yedi Gün*, Fransa'da 2003'ün en çok satan romanı oldu. 2004'te yayımlanan *Gelecek Sefere*, aşk, mizah ve masalsi öğelerle ördüğü romanlarının son halkası oldu. 2008'de *Dostlarım Aşkılarım* adlı romanı filme uyarlandı. 2009'da kısa aralıklarla *İlk Gün* ve *İlk Gece* adlı romanları yayımlandı. *Bay Daldry'nin Tuhaf İstanbul Yolculuğu* 2011'de, *Korkudan Güçlü Bir Duygu* ise 2013'te Fransa'da yayımlandı.

SİNEM YENEL, 1974 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra, lisans eğitimini Yıldız Teknik Üniversitesi, Fransızca Mütercim Tercümanlık Bölümü'nde tamamladı. Çevirileri arasında François-Olivier Rousseau'nun *Aşkın Büyüsü*; Marie Desplechin'in *Bensiz*; Shan Sha'nın *Tienanmen'de İsyan*, Amélie Nothomb'un *Kara Sohbet* ve Marc Levy'nin *Neredesin* adlı yapıtları sayılabilir.

“Günümüzde yalnızlığı ancak aşk ve dostluk
doldurabilir. Mutluluk, herkese nasip olmayan,
uğrunda her gün savaşılmaması gereken bir şeydir.
Öyle sanıyorum ki mutluluk karşımıza çıktığında,
onu hakkını vererek yaşamalıyız.”

ORSON WELLES

Louis'ye
M.'ye

I

14 Eylül 1974'te, sabah saat 08.00'de, 15° 30' kuzey enlemiyle 65° batı boylamının kesiştiği noktada doğdu; bu verilere göre beşiği, Honduras kıyılarının açıklarındaki küçük bir adanın üstünde yer alıyordu. Doğumu kimse- nin dikkatini çekmemişti; 734° olarak kayıtlara geçti. Yaşamının ilk iki gününde, çevresine hiç aldırmadan giderek büyüdü. Temel parametreleri sabitti ve bu durumda, gelişiminin seyrinde bir tuhaflık yoktu. Türünün bütün yeni doğanlarıyla aynı işlemde geçti o da; yürürlükteki yöntem uyarınca, sabit değerleri her altı saatte bir kontrol ediliyordu. Ne var ki 16 Eylül gününe gelindiğinde, saat 14.00'te çıkan inceleme sonuçları, Guadalupeli bilim- adamlarından oluşan bir ekibin dikkatini çekti. Herkes, onun ölçüyü aşmış gibi görünen büyümesini izlemeye başladı. Akşamleyin, onu gözlemlemekle görevli ekibin sorumlusu endişesini gizleyemez oldu ve hemen Ameri- kalı meslektaşlarıyla bağlantıya geçti. Önemli bir şeyler olmaktadır; bu bebeğin yapısındaki ve biçimindeki de- ğişim, tüm insanlığı kaygılandırarak türdendi. Sıcakın ve soğukun birleşmesinin ürünü olan tehlikeli karakteri ken- dini belli etmeye başlamıştı. Aynı yılın nisan ayında doğ- muş olan küçük kız kardeşi Elaine yeterince güç toplama- yı başaramayarak sadece on bir gün yaşamışsa da; o, tam

tersine, ürkütücü bir hızla gelişmiş ve daha iki günde, korkunç bir boya ulaşmıştı. Yaşamının üçüncü akşamında, dört bir tarafa doğru hareket etmeye çabalıyordu artık. Gittikçe hızlanarak kendi etrafında dönüp duruyor, ne tarafa gideceğini de belli etmiyordu.

Gelişim hızına bakarak, 16 Eylül'ü 17 Eylül'e bağlayan gece sabahın ikisinde, sanki olacak kötülükleri engellemek istercesine ona en kısa sürede bir isim verilmesi gerektiğine karar veren Profesör Huc oldu. Profesör, cızırdayan tek bir neon lambasının aydınlattığı bir masanın üstüne eğilmiş, onun beşiğini gözlemliyordu. Masanın üstü inceleme raporlarıyla ve kâğıt tomarlarıyla kaplıydı; kâğıtlardaki çizgiler insanı yanıltacak ölçüde elektrokardiyogram sonuçlarına benziyordu. Bebeğin yaşadığı şaşkınlık verici değişimler göz önüne alındığında, olduğu kadarıyla kalması olasılığı çok düşüktü. Daha doğmadan adı belirlenmişti: Fifi diyeceklerdi ona. Fifi, 17 Eylül 1974'te, sabahın sekizinde, saatte 120 kilometreyi aşan bir hızla eserek tarihe geçti. Ardından, Pointe-à-Pitre'deki merkezde çalışan meteoroloji uzmanları ve onların Miami NHC'de¹ görevli meslektaşları tarafından, resmî olarak, Saffir-Simpson ölçeğine göre 1. dereceden kasırga olarak nitelendirildi. Bunu izleyen günlerde, kategori değiştirdi; hızla ikinci dereceye geçerek kendisini inceleyen bütün profesörlerde büyük şaşkınlık uyandırdı. Saat 14.00'te, Fifi, saatte 138 kilometre hızla esen rüzgârlar yaratıyordu; aynı akşam, rüzgârların seyri saatte 150 kilometreyi bulmuştu. Ama en kaygı verici olan, konumunun tehlikeli bir biçimde değişmiş olmasıydı; Fifi artık 16° 30' kuzey enleminde ve 81° 70'

1. Ulusal Kasırga Merkezi. (Y.N.)

batı boylamında yer alıyordu. Bunun üzerine, kırmızı alarm verildi. Fifi, 18 Eylül günü sabahın ikisinde, kuzey kıyıları saatte yaklaşık 240 kilometre hızla esen boralarla süpürerek, Honduras'a yaklaşıyordu.

1

Newark Havaalanı. Taksi, kadını kaldırımın kenarında bıraktı ve terminalin ek binalarının çevresinde dört dönen araçların kargaşası içinde yitip gitti. Kadın, gözden kayboluncaya kadar arabanın arkasından baktı. Ayaklarının dibinde duran kocaman yeşil çantası neredeyse kendisinden daha ağırdı. Onu yerden kaldırdı ve yüzünü buruşturarak omzuna astı. 1 numaralı terminalin otomatik kapılarından geçti, büyük salon bitince birkaç basamak aşağı indi. Sağında, dönerek yükselen başka bir merdiven vardı; kadın, sırtındaki ağır yüke karşın basamakları tırmandı ve kararlı bir tavırla önünde uzanan koridora daldı. Portakal rengi bir ışığın sardığı barın camının önünde durup içeri baktı. İçerde bir düzine kadar adam, dirseklerini formika tezgâha dayayıp oturmuş, hararetle tepedeki bir televizyondan geçen maç sonuçlarını yorumluyor, bir yandan da zevkle biralarını yudumluyorlardı. Kadın yuvarlak pencerele tahta kapıyı iterek içeri girdi, sonra, kırmızı ve yeşil renkli masaların en dibine baktı.

Kadın adamı gördü; ta arkada, uçakların beklediği piste tepeden bakan camın dibinde oturuyordu. Masanın üstünde katlanmış bir gazete duruyordu, adam çenesini sağ eline dayamış, boşta kalan sol eliyle kâğıt masa örtüsüne kurşunkalemle bir yüz çiziyordu.

Adamın, kadının henüz göremediği gözleri, uçakların ağır ağır ilerleyip az ötesinde havalandıkları sarı şeritli asfalta dalıp gitmişti. Kadın bir an tereddüt etti, ardından kendini göstermeden onun yanına gitmek üzere sağ tarafa, masalarla sandalyelerin arasındaki bir boşluğa yöneldi. Horuldayan buzdolabının yanından geçti ve hızlı ama sessiz olmasına özen gösterdiği adımlarla adama yaklaştı. Nihayet yanına varınca, sevgiyle elini uzatıp kendisini bekleyen genç erkeğin saçlarını karıştırmaya koyuldu. Adam, petekli kâğıdın üstüne onun portresini çiziyordu.

“Seni beklettim mi?” diye sordu kadın.

“Hayır, tam vaktinde geldin sayılır, beni asıl bundan sonra bekleteceksin.”

“Geleli çok oldu mu?”

“En ufak bir fikrim yok. Ne kadar güzelsin! Otur sana.”

Kadın gülümsedi ve saatine baktı.

“Bir saat sonra uçuyorum.”

“Uçağı kaçırasın, ona asla binemeyesin diye elimden geleni yapacağım!”

“O zaman hemen çekip gideyim,” dedi kadın otururken.

“Tamam, söz, susuyorum. Sana bir şey getirdim.”

Adam, masanın üstüne siyah plastik bir poşet koyup işaretparmağının ucuyla kadına doğru itti. Kadın, kendine özgü bir ifadeyle, “Nedir bu,” dercesine başını eğdi. Adam, kadının yüzündeki her ifadeyi okuyabildiğinden, gözleriyle yanıt verdi: “Aç, göreceksin.” Küçük bir fotoğraf albümüydü bu.

Adam sayfaları çevirmeye başladı. Birinci sayfada, siyah beyaz bir fotoğrafta, iki yaşlarında iki bebek karşılıklı ayakta duruyor, birbirlerinin omuzlarından tutmuş bakışıyorlardı.

Marc Levy dünyanın en çok okunan yazarlarından biri. Ülkemiz okuru onu, ilk kitabı *Keşke Gerçek Olsa*'yla tanıdı. Bu kitapla başlayan yazı serüveni, bugün onlarca dile çevrilen kitapları, milyonları bulan okurlarıyla devam ediyor.

Marc Levy, *Neredesin?* romanında kendine özgü sıcak diliyle Susan ve Philip'in uzun sevda öyküsünü anlatıyor. Birbirlerini çocukluklarından beri seven bu iki insan, belli bir yaşa geldiklerinde hayatta yaptıkları seçimler nedeniyle ayrı düşerler. Susan kendini insanlığa adanarak Honduras'a, bir kasırganın ardından açlık ve yoksulluk içinde kıvranan insanların yanına gider. Philip ise meslek olarak seçtiği reklamcılıkta adım adım ilerlemektedir. Çok az görüşmeler de her ikisi de bunun geçici bir ayrılık olduğunu düşünür. Ta ki Susan seçimini Honduras'tan yana yapana; Philip başka bir kadınla kendine bir aile kurana kadar. Sonra aradan yıllar geçer...

